

ల్గన్న ఫలము । యెచ్చోటసత్యంబులచ్చోట నిత్యం
 బు లక్ష్మీ సరస్వతులమరియుండు । యెచ్చోటధర్మ
 బులచ్చోట దైవంబు జయము ఎల్లప్పుడు జెందుచుం
 డు । యెచ్చోటభక్తుండు నచ్చోటహరియుండు ని
 ధులఫలంబిచ్చు నింటనుండు । నీదుభక్తుని గుణములు
 నిర్ణయింపఁఫలముభాగ్యముయిన్ని యుప్రస్తుతింప ।
 వశమెయెవ్వరికైనను వసుధలోన॥ రా॥ పదివేల
 గోవులు ప్రతిదినంబొసగిన పంచభక్త్యాన్నముల్
 పరగనిడిన । గ్రహణపర్వమునందు గజదానమొ
 సగిన యశ్వదానంబులు నమితమయిన । పెక్కు
 యాగంబులు వ్రేమతో చేసిన నితర ధర్మంబు
 లు యెన్నియైన । తుల్యమగునట్టి నీనామ తుల్య
 మునకు । హస్తిమశకాంతరమువాసియవునుగాక ।
 యింతఫలమని విధియింప నెవ్వడోవు॥ రామ. నా
 పాలిదైవమ నామనంబుననిన్ను దలచి సేవించెద
 తండ్రివనుచు । నామూల ధనమని నమ్మియు పొం
 గుచు దండమర్పించెద ధాతవనుచు । నాతోడునీ
 వని నవ్వుచుచేరుచు రంజిల్లుచుండెద రాజవనుచు ।
 నాకును గురుడవై నాతప్పులెన్నక కాచిరక్షించ

ను గర్తవనుచు । పెందిపోషించి కాపాడుపెద్దవను
 చు । పుత్రవాత్సల్య తండ్రికి పుట్టినట్లు । కృపకుపా
 త్రునిగాచేసు కొనుముదేవ॥ రామ. బహుజన్మము
 లనెత్తి చాఢనొండగ నేల పరమపురుషునిగొల్చి బ్ర
 తుకవలయు । వేషవాసనల చేవిక్కివగవనేలశ్రీ
 నివాసునిపూజ సేయవలయు । విషయభోగంబులవి
 ట్టవీగగ నేలవిష్టుచరిత్రంబువినగవలయు । అస్తదా
 దులకొఱక సృతమాడగ నేల హరిమీదికీర్తనల్ చాడ
 వలయు । తనుపుత్రధ్యంబు గాదనితత్వవిధులు । సం
 త తథ్యానులయిమిముసంస్థరించి । నిన్ను సేవింపు
 చుందురునీరజాక్ష॥ రా॥ ౨౦ ఈస్యితార్థములిచ్చియిహ
 మన్దురక్షించిపరమందుమీసేవప్రాప్తిజేసి । అగణి
 తంబైననీయాశ్రమస్థులలోనగణుతించిగ్రక్కున
 గారవించి । భక్తునికృప జేసిపరిపూర్ణముగ నుంచి
 నిజముగా దాసునినిర్వహించి । ప్రియముతోబలిచి
 తేవ్రేమతోపొడసూపియభయహస్తమునిచ్చి యా
 దరించియొరులయూచింప సేవింపనోర్వలేక । పె
 తకికను గొంటినాపాలి వేల్పవనుచు । మగుడజన్మం
 బులేకుండమందుగోరి । రా॥ ౨౧ మూఢులరక్షించి

మొకమిచ్చుటదిక్కిర్దిదోహులగాచుటదొడ్డకిర్దిపా
 పకర్తుల కెల్లపదమిచ్చుటదిక్కిర్ది ఆత్మనంరక్షణయమి
 తక్కిర్ది । నీవాడననియుం టెనిర్వహించుటకిర్దిశ్రమ
 దీనులబోవపెద్దకిర్ది । సామాన్యజీవుల. సంతసించు
 టకిర్దిమునులరక్షించుట ఘనతక్కిర్ది । పెద్దలైనట్టిసం
 సార పామరులకుఁగరససాయుజ్యపదమిచ్చుటంతె
 గాక । యనుచు సేవించురీతియనుదినంబు॥రా॥ ౨౨
 జంతుజాలమునందె జన్తించి కొన్నాళ్లు ఇతరజన్తం
 బులు యెత్తియెత్తి । మానవదేహంబు మఱిమఱియె
 త్తుచు నన్ని వణంబుల సరసించూచి । యేవుణ్యవశ
 ముననీజన్తమెత్తితి విప్రదేహంబివుడు విమలచరిత ।
 ఈజన్తమందైననిప్పుడునీ సేవమానక చేసెదవకొని
 వంద్య । వేదశాస్త్రంబులన్ని యుచెదకిచూచి । త
 ప్పుగాకుండ నడుచునాతరముగాదు । శరణుజొచ్చి
 తి నిక నాకు శంకయేమి॥రా ౨౩॥ దశరథాత్మజనీ
 కు దండంబుదండంబువైచేహిపతినికువందనంబు ।
 కౌసల్యనుతనీకు గలుగుకల్యాణంబు జానకిపతినికు
 జయముజయము । అమరవందితనికు నాయురా
 రోగ్యముల్యత ఘనుర్ధర నీకుశరణుశరణు । నీలమే

ఘృశ్యామనీకుసాష్టాంగంబునురరాజ పూజితశుభ
ముశుభము । అనుచువచ్చించి భజించియూతతల
చి । నిలిచినన్తార్థవంతుండునిన్నె రుంగు । నతనిగను
గొని ఫలమెన్న నావశంబె॥ రా॥ ౨౪. భానువంశ
మునందు ప్రభుడవైజన్మించియభిలవిద్యలనెల్లనభ్య
సించి । తాటకిమర్చించితపసి యాగముగాచి శిలను
తాపముచూన్చిప్రీతిచేసి । శివునిచాపముయ్యించిసీత
నుబెండ్లాడి పరశురామునిత్రాణభంగపరచి । తం
డ్రివాక్యముకొరకుతమ్మునితో గూడి వైడేహితోడ
నువనముకరిగి । భరదూషణాదుల భండించిరాక్ష
సమారీచమృగమునుమడియచేసి । లంకకురాజైన
రావణానురుడొచ్చి నతిగొనిపోవంగసంభ్రముడి
గి । సుగ్రీవుగనుగొనిసుముఖుడైయిప్పుడు వాలిని
వధియించివరుసతోడ । రాజ్యమాతనికిచ్చి రాజు
గాచేపట్టి కిష్కింధనేలించికిరీవడసి । వాయును
తు చేతజానకివార్తదెలిసి । తర్లిసేతువుబంధించిత్వర
నుదాటి । రావణానుజుకభయంబురయమునొసగి
ఘోర రణమందు రావణుగూలసేసి । యతనితమ్ము
ని రాజుగానమరచెసి । నతనిచేకొనిసురలెల్లనన్ను

తింపరాజ్యమేలియయోధ్యకురాజవగుచు॥౨౧॥౨౬
 చేహంబువిడుచుటదినముతానెరుగడుక ర్తృబులొ
 చ్చుట గానలేడు । మూడపస్థలచోనముణిగిలేవగ
 లేడు ఆర్వురు శత్రులనణచలేడు । మగువలురము
 లందుమమతమానగలేడు నాడువీడనిపల్కవదల
 లేడు । అభిమానరహితుడైయాసలుడుగగలేడు
 యిండుక హరిమాయయెరుగలేడు । సంబ్రవృత్తాం
 బుతానగుటరయలేక । బుద్ధిహినులకడ కేగిపాం
 దుచేసి యుదరభరణంబుగాననునుర్విచోన॥ ౨౭.
 నీతియెరుంగవు నిందకునోడవుచంచలంబెప్పుడుచె
 డ్డ గుణము । నాయువేగముకంటెవడిగలవాడవై
 పారెదవెచ్చడు పడుచుతనము । వేరువేరొక్కటి
 పిలుచుటయొక్కటి చేరువకర్తంబుచెప్పలేవు । పు
 త్రమిత్రాదులే పుణ్యచోకంబని సద్గతియెరుగవుజ
 డుడవగుచు । మనసుయీరితివర్తించుమందమతిని
 నడచినగరంబు కేగుటనయమెనీకుముందుతెలియ
 క విహరించి మోసపోక॥ రా॥౨౮. యమునిచే
 పాథల నెట్లొర్చగావచ్చు నగ్ని కంభముననంటగ
 ట్టి । పాపంబునాచోటపల్కించియొప్పించుచిత్రగు

పులివి చిచ్చుమనుచు తప్పక వారు నాతప్పులన్ని
యు జెప్పనుగ్రడయి దూతలకొప్పగించివాధించు
వేళనా బ్రతుకేలనోయని యేడ్వంగ నెవ్వరునచ
టరారు । తెలిసివర్తించుయిప్పుడే తెలిసిగలిగి । అను
దినంబును శ్రీరామునాశ్రయించి । మొక్కిన సే
విందిగను గొంటిమోక్షవదవి ॥ రా॥ ౨౯.

మఱిమఱినాయొక్క మర్కర్తంబులు ప్రఖ్యా
తి జేసెదపాపహరణ । ధరశీలుడయినట్టి ధన్వంతరి
దొరికితే దేహరోగంబెల్ల దెలిపినట్లు । గురుశిష్యు
డయినట్టి గురువును గనుగొని ముక్తిపూర్ణముకొర
కు మొక్కినట్లు రక్షింపదలచిన రాజుల గనుగొని
ఆరుదై యన్నంబున డిగినట్లు । విన్న వించెదనా
వార్త విమలచరిత । అగణితంబైన కలుషంబు న
ణగజేసి । నిర్మలాత్మనిగాజేయునిగమవేద్య ॥ ౩౦॥
ఎన్ని జన్మంబులనెత్తితి నేననితప్పక బలుకు నాతప
సియొకడు । శత్రుల మిత్రుల సమముగాజూచు
చు శ్రీహరినంమిన సిద్ధుడొకడు । సకలేంద్రియం
బులు సాధకంబునబట్టి ముక్తుడై యుండునా
మునియునొకడు । బ్రహ్మయారీతినాడనిపలుకవ

చ్చు । గానియితరులు నేర్తురేకనుగొనంగ । సకల
 వేదాంతములగుగుసారమిదియ ॥రా॥ ౩౧. జప
 ముదేవార్చనజెందనిజన్మంబుతామసంబున జేయు
 తపసితనము । పతిభక్తిలేనట్టిపణతులవ్రతములుయ
 జమానుగూర్చనియాగములును । గురుభక్తిలేనట్టి
 గూఢమంత్రంబు విత్తపూర్ణించెడివేదములును । కా
 నులార్జించేటి కన్యకా దానంబుధనముచాటున
 గొన్నధర్మములును । యెంచుచూచిననవియెల్లయే
 మిఫలము । ఫలముదెలియంగ నేరకపాటిదప్పి । న
 డచినరకంబు కేగుటనయమెనీకు ॥రా॥ ౩౨. అఖి
 లాండకోటి బ్రహ్మాండ నాయకనీవు ముచుకుందున
 కు మోక్షమిచ్చినావు । ఆ కుచేలునిచేత నటుకు
 లుభక్షించియెడతెగనిసంపదలిచ్చినావు । శరణాగ
 తత్రాణ శబరితెచ్చినపండ్లు అంచితంబుగ నార
 గించినావు । వేదవేదాంగ యావిదురుని యన్నం
 బు కొరివేడుకతోను గుడిచినావు । జానకీవాధమీ
 దాసజనులయిండ్ల । తులసిదళమైన మీజిహ్వాత్మ
 ప్తిబొందు । అచ్యుతానంత గోవిందహరిముకుంద
 రా॥ ౩౩. ఆశ్రమధర్మమందాసనాందనివాడు స

త్యేవాక్యంబెప్పుడుపలుకువాడు | శ్రీరామనర్చించి
సిరియుగోరనివాడు మమకారబుద్ధియుమానువా
డు | లబ్ధపదార్థంబులాభంబులనువాడు పరులకు
హితవుగాబలుకువాడు | అతిధివచ్చినజూచిపొర్లమం
దెడువాడు చిత్తమెప్పుడు హరి జేర్చు వాడు |
యేగసంసారికిగుణమెంచవలయు | గాకకడుభ
క్తివేషంబుగణనజేయ | వలదుసంసారబద్ధులవాంఛ
గాక || రా || ౩౪. విష్ణుప్ర

సంగముల్ వలనొప్పవినువాడుపులకాంకురంబులు
పొడమువాడు | హరిగానగామది నాసకలిగినవా
డు సకలోపచారముల్ నలుపువాడు | అతనికర్చిం
చితాననుభవించెడి వాడునుమతునికయివడి జూ
చువాడు | సాధుల మాన్యులసౌఖ్యపెట్టెడువాడు
మదిలోనశ్రీరామయనెడువాడు | పుణ్యపురుషుం
భక్తుండుపూజితుండు | ధర్మమార్గుండుధన్యుండుధా
ర్మికుండు | కలడువేయింటనొక్కడుకడమలేడు
|| రా || ౩౫ తల్లిదండ్రులగన్న తాతముత్తాతలు తల్లి
పోయినవార్తతానుదెలిసి | జీవించు పెక్కండుజీ
వకోట్లనుజూచి జనన మరణాదులజాడలెఱిగి సా

ర్వకౌలమునిచ్చి సంపదలుండునావిభవంబురాజుల
 వింతజూచి । సారంబులేనట్టి పాపపునంసారచూషే
 దనలచేత ననుభవించి । కనియుకానంగజాలరుక
 ర్తవ్యశులు । అస్థిరంబెల్లస్థిరమనకవ నిబుధులు । న
 న్ను తింతురుమిమ్మునుసంతతంబు॥ రా॥ ౩౬. ఈషణత్రై
 త్రయంబు నీక్షించిమదిచోన మేలులేదని విడుచు
 మేటి యొకడు । సద్గుణంబులు తనకు సాచూ
 న్యమనితలచి స్వస్థుడైయుండునా సాధుడొకడు ।
 అష్టభోగంబుల యాభాస మనియెంచి తుచ్ఛంబు
 గాజూచు ధన్యుడొకడు । విషయంబులనుబట్టి విర
 హింప జాలక సూటిదప్పకజూచు సుముఖుడొక
 డు । వనముపురమనికోరక వానయనక । యెండ
 మంచు లటంచును యెరుగలేక । యుండునీరీతి
 యవధూత యుర్విచోన॥ రా. ౩౭ జన్మమెత్తిన ఫల
 ము జగదీశ్వరునియొక్క పలుమారు గుణకథల్
 బలుకనైతి । బుద్ధిగల్గుధనము బుధులచెంతను జేరి
 హరిజేరుమాగఁబు లడుగనైతి । కాయంబుగల
 ఫలము కర్తనంసారి నై నీయందుచిత్తంబు నిలువనై
 తి । బహువత్సరంబులు బ్రతికినబ్రతుకుకు సకల

తీర్థాచరణ సలుపనైతి । బాల్యకౌమారయౌవన
భ్రాంతిచేత । వ్యర్థమాయెను కాలంబువేదవేద్య
ద్రోహిశరణంటి ననుగావుదొడ్డునునత॥ రా. ౩౨
సంభ్రమించినఫలము సంసారరహితుడై భజియిం
చినిశ్చల భక్తుడగుచు । భక్తివాత్సల్యంబు భావంబు
తోనెరిగి యటుమీదసంధాన మమరజేయు । సం
ధానమార్గంబు సతమనినెరనమ్మి యమృతస్వరూ
పుడై యలరుచుండు । నడకచదువుల ఫలమిదిన
రులకెల్ల । కోటివిద్యలు నవియెల్ల కూటికొరకు ।
కొండభేదించియెలుకను గొనగవలయు॥ రా. ౩౩

మధుశర్కరక్షీరదధిఘృతంబులకంటె రా
మనామా మృతరసముతీపు । పనసజంబుద్రాక్షప
లరసంబులకంటె రామనామామృతరసముతీపు ।
కదలికామకరందఘర్జరములకంటె రామనామా
మృతరసముతీపు । నవసుధాపరమాన్న నవసీతము
లకంటె రామనామామృతరసముతీపు । రామనా
మంబునకు నేమిరాదుసాటి । రామనామంబు సే
వించినారదుండు । బ్రహ్మఋషియయ్యెనిహమం
దుబదవినొంద॥ రా॥ ౪౦. శ్రీమంతుడగురామ చం

ద్రులదలచితే నరచేత మోక్షంబునందినట్లు । జీ
యరామనామంబుజపముగాఁచితే జీవాత్మకును
ముక్తిజేందినట్లు । కాకుత్స్థస్థిలకునిగన్ను లజ్ఞాచితే
బహువేదలకుధనంబబ్బినట్లు । శ్రీరామచంద్రునిసే
వింపగలిగిన నష్టభోగంబులు నమరినట్లు । గరుణగ
లయట్టినద్దురుగలిగినట్లు । జీవనదులయందున్నా
నంబు జేసినట్లు । కుటిలములులేకజ్ఞానంబుకుదిరిన
ట్లు ॥రా॥ ౪౮. ఓరాఘవాయనిజక సారితలచితేదుః
ఖతాపములన్ని దొలగిపోవు । ఒనర రెండవసారియో
రాఘవాయన్న బహుభోగభాగ్యనంపదలుగల్గు
చెలగిమూడవసారి శ్రీరామయన్న ను ముక్తుడై
వైకుంఠమునవసించు । రమణనాలవసారి రామ
చంద్రా యన్న సతీయుజ్జ్వలడవయ్యనీవు । అల్పసం
తోషసులభుడవగుడువయ్య । యెలమియాజీవప
ర్యంతమరయమిమ్ము । దలచువారికినాపదల్దొలగు
టరుదె ॥రా॥ ౪౯. కీడుమేలనిరెండుక్రిందటిజన్మంబు
సంగ్రహించినయట్టినంచితంబు । అనుభవింపుచు
నరులాత్మతథ్యములేక మేనెల్లతమదనిమెచ్చుకొను
చు । కీడువచ్చినవేళ క్రియకొర్వజాలక పాపంబుద

లెతురుభ్రాంతిచేత । నట్టిపాపంబుతాననుభవింపు
 చునుండునాయనిసంసార పాశములను । బద్ధుల
 యియుండుదుజనుల్పందలగుచు । పాపఫలము
 లు భానురభ్రాంతిగాక । వలదుయితరులవలెవట్టి
 వాంఛగోర॥ రా॥ ౪౩. కర్తశేషమువల్లగలుగునుజ
 న్తంబుజన్మహేతువువలనజెడునతండుఁమూఢుడయి
 యుండరిముచ్చటదెలియక బద్ధులైయుందురుభ్రాం
 తితోడ । తనువుసంసారంబు తధ్యంబని తలంచిహ
 రినామభజనయందాస్థలేక । అనుదినంబును నరు
 లాసక్తుడైనట్టిపుత్రమిత్రాదులే పుణ్యమనుచు । ప
 రులయాచించిపీడించిపాపమొంది । పుట్టునీరీతికా
 లంబుపృథివిలోన మిమ్ముచింతింపచేకూడెమీపదం
 బు॥ రా॥ ౪౪. రామరామాయనిరంజిల్ల నావంతు
 నిజముగారక్షింపసీదువంతు । అపరాధిననిపల్కి
 యాచింపనావంతు నిజముగారక్షింపసీదువంతుని
 పాదపద్మంబు నెరనమ్మనావంతు నిజముగారక్షింప
 సీదువంతు । నొరులసేవింపకయోర్చుటనావంతుని
 జముగారక్షింపసీదువంతు । నేనుపంతంబుదప్పకని
 న్ను గొలుతు । నీవుపంతంబుదప్పకనిర్వహించు ।

పంతమిదిసీకు నాకునుపరమపురుష॥ రా॥ ౪౫. గో
వుమందలకోటి గోదానమొసగిన సరిరావుమీనా
మసంస్కరణకు । కాశీప్రయాగగంగాదితీర్థంబులు
సరిరావుమీనామసంస్కరణకు । బహుయజ్ఞములుచే
సిప్రస్తుతికెక్కిన సరిరాదుమీనామ సంస్కరణకు
వేదకాస్త్రంబులువె

దకిచూచినగాని సరిరావుమీనామ సంస్కరణకు ।
నెంచ గానిన్ను వశమె బ్రహ్మాదులకును । బు
ధజనస్తోత్రసద్గుణ పుణ్యచరిత । అఖిలసురవంద్య
దివ్యపాదారవింద॥ రా॥ ౪౬. అల్పులమాటలకాస
పడగ నేలఫలము బూరుగజూచిభ్రమసినట్లు । నీ
చులమాటలు నిశ్చయింపగనేల నీరుగట్టితెమూట
నిలిచినట్లు । గుణవిహీనునిమాటగురిసేయగానేల
గొడ్డుగోవుల పాలుగోరినట్లు । కపట ఘాతకుమా
ట కాంక్ష సేయగనేల కలలోనమేలుదాగన్నయ
ట్లు । పామరులమాటనెంతైనపాటిజేసి । అడుగగో
రెడు వారిచే యల్పబుద్ధి । నీతిమంతులకిపియెల్ల ని
శ్చయములు॥ రా॥ ౪౭. శ్రీరామనామంబుచిత్తౌబ
ముననిల్పినామచోచనభవుడువాసికెక్కె । కాకు

తస్య తిలకునికరుణార సంఘన కల్పాంతరస్థితకపి
 వహించె । భరవైరిపదరేణుకణములు సోకినకర్త
 ముల్బాసెను కాంతకీపుడు । పులుగులరాయడుర
 ఘువుంగవును తించినిర్వాణ పదమంఘ నిలిచెవే
 డ్క । హాటకాంబరులక్ష్మీశునాత్తదలచి । కూర్తినరు
 లారమోక్షంబు గొల్లకొనుడ । రామనామామృ
 తంబున కేదిసమఘ॥ రా॥ ౪౮. సకలభూతవ్రాత
 నంఘవిధ్వంసంబు రామతారకమంత్ర రాజమర
 య । సకలరక్షోపీరజాలనిర్మూలంబు రామతారక
 మంత్రరాజమరయ । సకల పురాణాదిసన్నతత
 త్వంబు రామతారకమంత్ర రాజమరయ । సకల
 తీర్థామ్నాయ సారసంగ్రహవేదిరామతారకమం
 త్రరాజమరయ । సకలమునిజనచిత్తాబ్జపాదభృం
 గమైన శ్రీరామనామంబు లనుదినంబు । స్మరణసే
 యుడిజనులారసత్ఫలంబు॥ భార్గవనందనుబాహు
 బలంబునుభంగమొనర్చిన ప్రాభవంబుగాధినంద
 నుయజ్ఞకార్యంబుసమకూర్పవీక ట్ఠితంబయినయా
 ప్రాభవంబు । వాసవతనయుని వసుధవైబడవైచి
 వర్ణనకక్రినవైభవంబు । రావణుడాదిగారాక్షసా

వళినెల్ల నాశమొనర్చిననైపుణంబు । నిట్టికార్ముకదీ
 క్షాధురీణుడయిన । భూమిజాభీశమిమ్మును బుద్ధి
 యుండు । దలచికైవల్యమందిరితత్త్వవిదులు॥రా॥౫౦
 నాముద్దులయ్యను నాదేవదేవుని నాపిన్నయన్న
 నునామురారి । నారత్నమునుబట్టి నాబంగరయ్య
 నునానిథానమురాము నామహిష్ణు । నాకూర్తిశౌరిని
 నాబ్రహ్మతండ్రినినాదీన నాధునినాదువిభుని । నా
 మనోనాధుని నానోముఖలమైన నాజానకీధవు నా
 మహాత్ము వెదకికీర్తిచిహర్షించివేడుకొనిన । నఖిల
 సంపదలిప్పుడునమరినట్లు । తప్పుత్రోవలచోయిన
 ధన్యుడౌనె॥ ౫౧. చెడిపోక నామాటచిత్తమందుం
 చుడి దేవాధిపునిమహాదేవుజపము । నియమంబుతో
 నైన నేర్పుతోనైననుభయముతోనైననుభక్తినైనశక్తి
 తోనైననుయుక్తితోనయిననుశాంతంబుతో నైనస
 రసనయిన । రాకపోకలనైనరమ్యంబుగానైననాట
 పాటలనైననలసియైన । సొక్కియైననుమిగులగసా
 మసిలయిన । నొంటియైననుగుంపుగూడియైన । జేసి
 కైవల్యమందుడిసిద్ధముగను ॥రా॥ ౫౨. శ్రీజానకీ
 నాథశ్రీరామ గోవింద వాసుదేవముకుందవారిజా

క్షు । శ్రీరంగనాయక శ్రీవేంకటేశ్వరప్రద్యుమ్న
యనిరుద్ధ పంకజాక్షు । శ్రీరుక్మిణీశ్వర శ్రీహృషీకే
శుడనారాచుతాచ్యుతనారసింహ । శ్రీరమావల్ల
భ శ్రీజగన్నాథక శ్రీధర భూధర శ్రీనివాస ।
రామజయరామరఘురామరామరామ । యను
చుదలచిన నాచుములాత్తయందు । కష్టమును దీ
ర్చిరక్షించు గారవించు ॥ రా॥ ౫౩. కడవాడనానీవు
కన్ను లజూడవునీబంటుబంటనునీరజాక్షు । చెడ్డవా
డనునన్ను సరకు సేయవదేమొపతిత పావనబిరు
ద పద్మనాభ । వీడెవ్వడనినన్ను విడనాడినొంపకు
కరుణాసముద్రయొకమలనయన । వేరుజేసియు
నన్ను పెరితగాజూడకు గోపాలభూపాల గోపవేష
। ఆదిదేవ పరంధామ యవ్యయాత్త । శ్రీరమానా
థశ్రితపోష శ్రీనివాస । కాచిరక్షించుమికనన్ను
కామజనక ॥ రా॥ ౫౪.

చిన్న ముద్దులయన్న చిన్నా రిపొన్నా రిసుర
భూజమారారసుందరాంగ । నన్ను గన్నయ్యనీక
న్యూడగాను వేనవ్వులు సేయకు నాగశయన । ది
క్కుమాలిననన్ను దేవరప్రోవుమీ । చక్కనినాషా

లచక్రపాణి । అక్కరతోనన్న ఆదరింపుము వేగ
నిక్కంబునీవాడనీలవర్ణ । అనుచు వేడితిరక్కింపుమ
రసినన్న । నెంతలేదనిసీమది నెంచవలదు । కరుణ
జూడుమునామీద కామజనక ॥ రా॥ ౫౬. ఎంతనివే
డుదు నెంతనిదూరుదు నెంతనిభాషింతు నేమిసేతు
నెంతనిచింతింతు నెంతనిభావింతు నెంతనిసేవింతు
పంతమటర । నేనెంతనగవశమె యిందిరారమణ
నీ సచ్చిదానందసౌందర్యమహిమ । చెప్పవుచూడ
నుచవుల వినంగను శక్యమెవ్వరికినాస్వామిసీదు ।
వేష భాషలువర్ణింపవేయునోళ్ల । శేషునకునైనవశ
మౌనెశ్రీనివాసాగానమనుజుండ వర్ణింప నేరనయ్య
రా॥ ౫౬. మాయలవాడవే మాయలన్నియుచూ
డ జలధులన్నియుచూయజనులుమాయ । సూర్యుం
డునీమాయచుక్కలు నీమాయయిందుగ్గిండునీమా
య చంద్రుండు నీమాయ । మెరయనగ్నియును
మేఘంబులునుమాయ యురుములునీమాయ మె
రువుమాయ । వర్షధారలుమాయ వానకాలముమా
య చలికాలమునుమాయ చలియుమాయ । యి
ట్టిమాయలుగట్టిగానుర్వినిలిపిజనులకెల్లనుగర్వము

శ్రీరామతాటిక కవితము

ల్లలుగజేసి । జగతి నడుపుదునీరీతిశాశ్వతముగఁజేసి
 నీచమీనముతోననీచవృత్తినిజొచ్చి గోమకుజంపిన
 సుభగరామ । తలలేనివాడ వైతగకొండఁ మోసిన
 పతితపావనదిరుదుప ద్ధనాభ । మిట్టరోమంబులమే
 దినిమూతితోద్రోబ్బుచు నిహరించుదుష్టహరణ । న
 గముసింగంబవైజగపపకారుని యుదరంబుభేదిం
 చునురగళయన । తిరి పెంపువాడవైసురియుచు
 గొడ్డంట తిరుగుచు హరివైతిపరిగొల్ల । తనువు గ
 యికొని వ్రతములు దొలగ జేసి గొట్టమెక్కి
 నశతకోటికోటిమదన । మోహనాంగవ యాని
 ధిముద్దులయ్య॥ రా॥ ౫౮. కేశవదేవునిక్రిస్తానలము
 చే కలుషాటవుల నెల్లగాల్పవచ్చు । వాసుదేవస్థరణ
 తరణిచేసంసార వాద్ధిదాటగవచ్చు వసుధలోన ।
 శ్రీరామదేవుని చింతన జేసితేపావనంఘములభం
 జింపవచ్చు । పద్ధనాభస్తోత్రభవ్యగొడ్డలి చేతదురిత
 వనాటులందుంపవచ్చు । గానగుమతులుమిమ్ము
 ను గానలేక । వెట్టిత్రోవలబోదురు వెరవులేక । త
 లచి నేనించువారికి దివ్యపదవి॥ రా॥ ౫౯. మహిమో
 నపొట్టకైమానహీనునివెంట వెంటనేదిరుగుచువెట్టి

పట్టి । నటువలె రాక్షసియంటిన కైవడిగ్రహము
 బట్టినరీతికష్టమతని । నడుగబోయినవారలదలిం
 చిపోవ్తున్న గద్దించి తలవంచి కండ్లనీళ్లు । గ్రక్కు-
 చుమదిలోన సొక్కుచునటుమీదనిను జీరుకొందు
 రునిజముగాను । దీనజన మందిరాంగణదేవభూజ ।
 వెనుక కడతేర జాతురువేడ్కతోడ । నట్టినిన్ను
 ను సేవించునహరహంబు॥రా॥ ౬౦. యెందులకేగిన
 నీసేవ చేసిన చలముననైననుచనువునైన । బంగా
 రు పనినైనశృంగారములనైన సుష్టులనైననుముద్దు
 నైన । యాతల నైనను రాత్తులనైనను ఉపవాసము
 లనైననుబ్బియైనజపములనైననుతపములునైననుక
 లుగదుమీదివ్యభునపదంబుభక్తి వేసిన్నదలచిన భా
 గ్యవంతు । లిందురమ్మనువేడుకతోడనుండు ॥౬౧॥
 దురుగానననుగావుపంకజాక్ష॥రావణుజంపిన రామ
 భూపాలుని సేవించుడీ మీరుజనముర । సేతుజం
 థను రామునేలమెచ్చరుమీరు తలపర దేటికోటిధ
 న్ముహూర । నజటాయువుకిచ్చె నా భీష్మపదమనివి
 యెరుంగరదేమివిమతులార । యొక్కబాణంబు
 న వాలినిబడ వేసిసుగ్రీవుబ్రోచెనుసుజనులార॥య

ట్టిత్తైరోక్యధాముని యింకనైన । తలచరదియేమి
 పాప మోధన్యులార । భూమిజానాధుడొసగునుపు
 ణ్యవదము॥ రా॥ ౬౨. పద్మనాభునిమీద పాటలుపా
 డు డీభవబంధ ములుమాయభద్రమగును । కమ
 లామనో నాథుకన్నుల జూడుడీనేత్రముల్లల ఫల
 ము నెగడియున్దు । శ్రీగదాధరు సేవజేయు డెల్ల
 ప్పుడు రోగముల్ దొలగినీరోగియగును । కోదండ
 రామునికోరిభజంచుడీశత్రునాశనమగుసమృతము
 గ । నిట్టిలీలావతారునినీశుహరిని । బలునితమ్మునిగో
 పాలబాలవిభుని । పరగనుతియించినంపూర్ణ పదవి
 గొనుడి॥ రా॥ ౬౩. పారెడిపారెడిబావమరిదికిబండి
 దోలినన్న ను వెన్న దొంగవానిగొల్లముద్దులచిన్న
 గుబ్బెతలనుగూడి విహరించుగోపికాచినుతకృష్ణు ।
 అడవిఎరగలిమేతయావంతబోకుండ యెత్తిమింగి
 న యట్టియేపుకాని । తనసాటివారల తగుబాలు
 రనుగూడిపామునుమర్దించుభవ్యచరితు । దేవునాశ్రి
 తధేవునిదేవదేవు । జగములన్నియుబుట్టించు సం
 హరించు । పొసగరక్షించువానినాబుద్ధితలతు॥ ౬౪.
 కౌసల్యుతరాము కరుణాసముద్రునిగంగాదినది

శ్రీ ర స్వ

రామతారక శతకము

ఇది

భక్తిరస ప్రధాన మగునది

మంగు పెంకట రంగనాథరావుగారివలన
ముద్రించి ప్రకటింపబడియె.

మొదటికూర్పు 1000 పాఠాలు.

కాకినాడ.

1913

శ్రీ వెంకటేశ్వర విద్యాసాగర ముద్రాక్షరశాల.

వెల 0—1—0

పాద కమలయుగళు । ఛండేందుధరచాప ఛండ
 సుజగదేకమండనుబ్రహ్మాదిహానివమ్ము । తాటకాం
 తకురాము దైత్యసంహారునిమునియాగరక్షుని మో
 హనాంగు పరశురామునిగర్వభంజనులో కైకరం
 జనురఘురాముఘనతహాని నెందు సేవించుకీర్తింతు
 నేర్పుతోడ । బుద్ధిగలిగిననీదగు పుణ్యపడము । గని
 ప్రమోదింపవలయును గట్టపడక॥ రా॥ ౬౫. ఏల
 సేవిన్చురోఏలభావిన్చురో శ్రీరామ నామంబు చి
 త్తమందు । మాటలాడుచునైనమరచియునైననుఎ
 రుకనైనదినంబు ఎరుగలేరు । దివమునందైననుతి
 విరిరాత్రులనైనసన్ధ్యవేళలనైనసన్ధ్యడైన । భ్రమత
 చేనైననుభయమునొందైననుగోపకనైనను నొప్పి
 నైన । సకల లోకాధినాథుని సర్వసాక్షి । యాదిదే
 వునిచిన్తయానందమూర్తి । బుద్ధిదలచిన దురితము
 లోబ్బుటరుడె॥ ౬౬. తెలిసి తెలియగలేరు తెలివియే
 మొల్లరోమాయలబడిలోక మమతతోడ । రామ
 భూపాలునిరమ్యాక్షరంబులు సేవేళ నైనను నెప్పుడై
 న । పనిసేయువేళైన పనిలేకయున్నను చనువే
 లనైననుచదువునైన । భయమునొందైననుభ్రమ

తోడవైననుగలుగక యన్దులకలిమ్మినైన । పరమక
 ల్యాణ పరిపూర్ణభద్రమూర్తి । పెన్నదొంగనుగోపా
 లవిభునిఘనునిబుద్ధిదలచిన జనులకుఘ్నాపవవి॥౬౦
 పరకాంతలనుగూడి భంగంబునొస్తకపరధనంబుల
 గోరివట్టు వడక । పరులనుగని వేడ్కపరిహాసమెం
 చక పరులనిందించక భయములేక । పరులయిం
 ద్లను జేరిపాపముల్యేయక పరదారలనుబట్టిభ్రమ
 లవడక । సిరులకాశించక పరులవెంటకుబోకపర
 సేవసేయక వట్టుగాను । మన్తధుని గన్నవానిని
 మాయకాని । శంభుచక్రాబ్జములవాని శౌరినెపుడు
 । వర్ణనను జేసివల్కుడి వంశనముగ॥ ౬౧. మీన
 మైజలధిలో మేనునుదడియక వేదముల్దెచ్చినవే
 ల్పువాని । తాబేటిరూపున తగమందరాద్రిని వీవున
 నిల్పిన విభవశాలి । పందిరూపంబున పరిపంథిబరి
 మూర్చిక్ష్మోణిమీదనునిల్పు గోత్రధరుని । మెకముల
 సామియై మేటిదైత్యునిపొట్టచించిచెండాడిన సిం
 హమూర్తి । పొట్టితనమున బలిదైత్యభూమిద్రోక్కి
 రామరఘురామ బలరామ బౌద్ధకలికి । నీతుల ।
 విసుతి సేయుడిరితిగాను॥ ౬౨. రుక్మిణీనాథుని రూప

వర్ణన జేసినత్యభామనుగూడుశౌరిగనుడి । జాంబవ
 తీవనసంచారు వేడుడిసూర్యవంశేశు నిసుభగమూర్తి
 ' మిత్రవిందావిభుని మేటికీర్తించుడి భద్రపుత్రానా
 ధుపాడు డెలమి । శ్రీశధాతీశునిచెలుపుగ్గడించుడి
 లక్షణాగ్రజు జగద్రక్షణాధ్యు । నట్టిశృంగారవ
 స్తుపునట్టిఘనుని । నట్టివీరునిదలచిన నెవ్వడైన । జగ
 ముకైవల్యపదవినిజెన్గవచ్చు॥ 20. అన్ధునిచేతికినద్దం
 బునిచ్చితే జూచునాతన మోము సుందరన్బు । కుంటి
 వానికినొక్క గుట్టంబునిచ్చిన నెక్కునాతనశక్తి నె
 న్నడైన । మన్దనకెవ్వనసతిగల్గెనేనియు కామం
 బుదీర్చునాకాంక్షదీర । అల్పులకొక వేళ యర్థంబు
 గలిగితెతెలివితోనిచ్చునా తెగువతోడ । తన్ను తెలు
 సుకొనక తనశక్తియెరుగక । ధరణిసంపదలన్నియు
 తనవటన్న । లేదులాభంబుతనకొక లేశమైన॥ 21.
 శ్రీరామజయరామ సినుబద్ధనరామ కారుణ్యసిన్ధు
 గన్భీరరామ । వారిజోదరరామవైకుంఠపతిరామ
 దీన నాయక దేవ దేవ దేవ । కౌసల్యసుతరామ
 కాకుత్స్థకులరామ కంసమర్దనశుభాకారరామ ।
 మావఘాధరరామ మానవేశ్వరరామయాదిత్యకు

లజ సర్వాత్మరామ । కర్తృభజనలోకలోకాభిరా
మ । నిర్మలాత్మకయయోధ్య నిలయరామ । నీవెగ
తిమాకు రక్షించు నిగమచినుత॥ 22. యెన్ని జన్మం
బులు నెత్తితి నోకాని మాధవు దలవక మన్దమతిని । వె
తలబొందితిగాని యవనిమీదనిపుడు కాకుత్స్థ కా
నకగర్వమతిని । కాయంబులన్ని యుమాయంబు
లాయెనుగోపాలునుతిలేక గూలెక్కితిని ఎందరు తలి
దండ్రులేమైరి యిప్పుడు రాఘవుదలచక రట్టుపడి
తి । ఇంక వైననురఘురామునిపుడుమడిని । బుద్ధిలో
నన్యమార్గంబుబొడమనీక । యనుదినంబును శ్రీ
రామనాత్మదలతు॥ 23.

ఓర్పుగనుగొనవలసియొరసిచూచెద వేమొ
పట్టవలసినకొత్తపట్టినాను । వదలుమాయనినన్న
వారింకిననుగానిమేల్కొని గట్టిగాపెదలువాడ ।
ఆలా గాదని యాయాసపెట్టితే ముకుళితహస్త
డై మొక్కువాడ మొక్కినగైకోక మోసబు
చ్చెదనంటె పాదారవిణముబుట్టువాడ । తల్లివైనను
నీవె తండ్రివైనను నీవె దాత మొక్కించునాడైవ
మనుచు । పాపిమామని పలుమారు పలుకువాడ

వాసుదేవుని పూజ వదలక జేసితే వైభవములుగలుగు
 గు వసుధతోన । గోవిస్తునెప్పుడు గొలిచిసేవించి
 తె సంపద లెప్పుడు చాలగల్గు । నారాయణస్తరణన
 మ్ముకయున్దితేభుక్తి ముక్తియు రెఱ్ఱుపొసగనిచ్చు । వి
 ఘ్ననంకీర్తన విడువక జేసితే చారిద్యోముఖము
 దలగిపోవు । నరుల కెల్లనుహరి సేవనయమునుమ్మి
 అఖిలసంపదలును గల్గునాశ్రితులకు । సకలమరి
 తములెల్లను సమసిపోవు॥ రా॥ ౭౫. పంకజాసనజ
 నకబ్రహ్మాంజనాయక పంకజచోచన పరమపురుష ।
 శంకరవందిత సంకర్షణవతార పంకజాక్షుచితోలప
 ద్ధనయన । లక్ష్మీశయోగీశలక్ష్మణాగ్రజరామధా
 త్తీశమౌగీశధర్మహృదయ । సకలచోకాతీతసర్వ
 గుణాతీత యకలంక సూర్యకోటిప్రకాశ । సకల
 జీవద యాపర సార్వభౌమ । క్షీరసాగరశయన ర
 క్షింపవయ్యనిన్ను నేనమ్మియున్నా నునీరజాక్షుఁడె.
 నీలమేఘశ్యామనిగమ గోచరరామఫాలచోచనవి
 నుత పరమపురుష । దశరథనందనతాటకిమర్దనజ
 న్దీవరేక్షణజనకు లేశ । అయ్యోధ్యపురివాసయాశ్రి
 తజన రక్షకల్యాణగుణహార కంసహరణ । విధిసేవ

రక్షక విష్ణుస్వరూపక బుధజన పాలక పుణ్యపురుష
జానకీనాథమీకునుజయముజయము సకలబ్రహ్మా
నాయక శరణు శరణు । కాచిరక్షించునన్ను నుకా
మజనక ॥ 22 ॥ రామనామామృతరసముద్రావేక దా
మున్న జామీభుడుముక్తుడగుట । రామనామామృ
తరసము ద్రావేక దామునిపత్ని శాపవిముక్తయగు
ట । రామనామామృతరసము ద్రావేక దాయపవర్గ
మబ్బెభిట్టాంగునకును । రామనామామృతరసము
ద్రావేక దా కల్కిచిల్కనుబెంచి క నెనుముక్తి । రా
మనామామృతంబునరక్ష సేయు । ముక్తిసూక్ష్మం
బుగలుగును మూఢులకును । రామనామామృతం
బునరసికులకును ॥ రా ॥ 23 ॥ పంకజాక్షునిపూజపలు
మూరుచేయక పరులనిందించుట పాటియగునె । వి
ష్ణుసంక్తిరసల్వీనులవినకను పరుల మెచ్చుటనీకుభ్రా
న్తియగునె । శేషశయనునిచాలచెలగికిరించక పరు
లకిరించుట భవ్యమగునె । నారాయణస్థరణనమ్ము
కయుండక పరదేవతలభజన పాటియగునె । శ్రీర
మానాథుడెప్పుడుబిహ్వయస్టు । పుణ్యపర్వులైననరు
లెల్లసొందుమీర । తలచువారికి మోక్షంబుతథ్యమ

రయ॥ ౭౯. సాకేతపురిరామ శరణుజొచ్చితినీకు ర
క్షింపవేసన్ను రామచంద్రదయతోడబ్రోవవేద
శరణాత్తజననుకరుణతోబోవవే కమలనయన ।
కౌసల్యసుతనన్ను కాచిరక్షింపవే మన్నించవేస
న్ను మదనజనక । జానకీపతిచాల సత్కృపతోనా
కువిజయంబునియ్యవేవేదవేద్య । పరమపద రామ
గోవిందప్రధనాభభక్తవత్సలతోకేశపరమపురుషాధ
ర్మచరితార్థదుష్టవిహరశూర॥ ౮౦. నేత్రముల్ గలఫల
మునెమ్మితోమీచూపునుద్ధిరత్వంబునజూడ నైతి జి
హ్వాగలిగిన ఫలముశ్రీహరినామము తాల్చితోడుత
నైపు దలచనైతి । శిరముగలిగినఫలంక్షితిమీదసా
ష్టాంగముగ చక్కగాసాగిమొక్కనైతి । కణః
ముల్ గలఫలము ఘనమైననీకథ ల్వివరించిబుధుల
చేసినగనైతి । హాసములుగలిగినినుజాలననుదినం
బుకాంత మొనరన్గపూజలుసలుపనైతిచరణములు
గలిగిమీసేవజేయనైతి॥ ౮౧. నాసాపుటముగల్గియ
నుదినంబుతుల సేదల వాసనలచేతదనియనైతి । సం
సారమనుమహా సాగరంబునమున్ని శ్రీరామభజన
నేజేయనైతి । బాల్యంబుననుచోరబాధకత్వముజెం

దీనియన్లు భక్తియునిలుపనైతి । యకౌపనంబునకా
మృమానందమునుచొ వికూహకంబునబుద్ధికుడువ
నైతి । నెంతపాపినొగాక నేనెన్నఁడైనదేవుడవునీవె
దిక్కని దెలియనైతి । గానదుష్కృతమెంచక గా
వునన్ను ॥రా॥ ౨౨. శ్రీరామవినుము నేక్షితినిజన్తి
చిననిభము నెవరితోనువిన్న వింతు । తల్లిదండ్రులు
నాత్మతనయులుబస్థులన్న దమ్ములుదేహనుతులుస
ఖులు । అక్కచెల్లెండ్రునుయావులునావులునితరబ
ద్ధులెల్ల నిష్టసఖులు । పరులునావారనిచాటించియె
ప్పుడు జనలోకములనెల్ల సత్యమనుచు । భార్యర
తికేళి సంబంధభరితమమర । రాజ్యకష్టాభిమానున్డు
రాజసమున । మంత్రకార్యావలోకన మాచరించు
రా॥ ౨౩. ఇలనుబుట్టిన వారలనేసియుష్మలైరివీరితో
నెటువలెదన్న విను । తల్లిదండ్రుల దాతపుభాతపు
ప్రభుడవుగురుడవుదాస్థుడవు । నిపుడక్కగనింక నె
వ్వరితోడను బల్కుదునెటువలె పరమపురుష । ఆ
తర్హక్షకనిన్నె యాశ్రయించితిసయ్యకాచిరక్షించు
మీ కమలనయన । నీమలాభంబుగోరగనెన్నఁడైన
గోర్కలెల్లనునాకు చేకూరుచున్డు । దీనరక్షకనా

కును దిక్కునీవె॥ రా॥ ౮౪. తోచితోచక నేనుకొ
డరిమీచిన్నన చేయక సఁసారజలధిమున్ని । నడచిన
డవక కృష్ణయాహారవాన్చలు పదపడి మోహనం
భ్రానిజెన్ని । తెలిసి తెలియక కర్తదేహవాసన జెంది
తరిగోరిమిమ్ము నేదలచనైతి । మరచిమరువక నిత్య
మార్గంబులను మిమ్ముదలచక నింద్రియ తతులదగి
లి । ఇట్టిపాపాత్ముడనునన్ను నెలమినెట్లు కాచిరక్షిం
చు మన్నించు ఘనతమీర । కృపకు పాత్రునిగాజూ
డు కువలయేశ ॥ రా॥ ౮౫. జననిగర్భమునన్దు జని
యించినది మొదల్ బాల్యంబునను గొంతప్రబలు
చుండి । నటుమీద గొమరుప్రాయంబున కొన్నాళ్లు
తల్లిదండ్రుల ప్రేమదనరియున్డు । యౌవనప్రాయం
బుననుసతికీడలనింద్రియంబుల ప్రేమనెట్లుదగిలి ।
ముసలితనంబునమునుగుచు కొన్నాళ్లు కార్పణ్య
ములచేతకష్టపడుచు । ఇట్టికాలంబుననునిన్ను నె
రుగలేక । వృద్ధిబొందితివృక్తిచేవిశదముగను । కరు
ణాజూడుమునన్ను నుకర్తఘనక ॥ రా॥ ౮౬. శ్రీరామ
నామీద చిత్తంబురాదాయె నాతల్లిదండ్రునమ్ముకొం
టి । దశరథాత్మజునీకు దయయింతలేదాయె నా

యిలవేల్పునినమ్ముకొంటి । సత్యసంధుడ నీదుచనువి
 వ్యలేదాయెనా ప్రాణవిభుడనినమ్ముకొంటి । భక్తవ
 త్సలనీకు భావంబులేదాయెనా మూలధనమనినమ్ము
 కొంటి । దూరపల సెనునీరీతిదురితహరణ । నిందలే
 కుండచేపట్టినిర్వహించు । పరులనిన్దించ నాకేలపర
 మపురుష ॥రా॥ ౮౭. మూఢుడుమూర్ఖుడు ముచ్చటా
 డగవిత దీనులకల్పులదిక్కువిత । కోతకోణంబు
 లుగూడియుండగవిత కుక్కనక్కలుగూడి కూ
 యవిత । కోపితోకుటిలుండు కూర్చిజేయుటవిత
 కపటభూతకులెపుడు కలయవిత । మంత్రులతో
 మంత్ర మచ్చరించుటవిత కీడు మేలెరుగనికీర్తివిం
 త । ఎంతవారికిలబ్ధంబులింతెగాక । ననుభవింపగనే
 రురెయధములెల్ల । నుజ్జానినన్గతిఘనతయశమురా.
 శ్రీరామసివునాచితమందేనిచ్చిరక్షింపవయ్య నన్న
 క్షయముగ । నన్ను రక్షింపనునాధులెవ్వరులేరునా
 స్వామిసీవనినమ్మినాను । తల్లివైనను నీవెతంద్రివైన
 న నీవెవేదాంత వేద్యుని వేడినాను । అయ్యేధ్యనా
 థాయన న్నస్వరూపక ఈవేశసివునన్నే లుకొనుము
 నన్ను రక్షించుమనినిన్ను నమ్మినాను । నమ్మజాగాల

నామోడ । నీకున్నయుడని మొక్కి-తిసీర
 రా॥ ౨౯. దీనదయాకరదీనరక్షకనీవు కావవె
 నన్ని పుకమలనయన । పరమాత్మపరిమాత్మపలుకు
 బొంకించకు పలుకులమీపాదపద్మ సేవ । కమలేశక
 మరాక్షకరుణతో క్షింపు పరిమిలిష్ట పెనాకుపరద
 ఈశ । లక్ష్మీశలక్ష్మీశలలిమిరగానాత్మనిలిచిరక్షింపవె
 నీరజాక్ష । పద్మరోచనవరసుతపారిజాత । స్వామిర
 క్షింతుమికనన్న సార్వభౌమ । నిన్ను నెప్పుడు సేవి
 న్తునీలవర్ణ॥ రా॥ ౩౦. నినుగొనియాడేతిసికృపగను
 గొంటినిజము గారక్షింపనీవెయంటి । నీప్రాపుగల
 దని నీదుర్యోకంబులగొనియాడనేవేళగోరియుం
 టి । బ్రహ్మాంబునీవనిపలుమూరునిన్ను నేబ్రస్తుతి
 సేయుదు పరమపురుష । దాసుండనని యింటి
 దయకు పాత్రుడ నంటినీకు సేవకుడను నేర్పు
 గంటి । తల్లితండ్రియునివనితలచియుంటి । నేనని
 వాడనైయుంటినిన్ను గొల్తు । కాచిరక్షింతుమికన
 న్ను కరుణతోడ॥ రా॥ ౩౧. ఆనాడెతెలియక నా
 యాస మందితిఎన్న డుమీసేవనెరుగనైతి । ముక్తికి
 మొదలనిమూలంబు తెలిసిలే నీపాదకమలచ్ఛునెమ్మి

కొల్తు ఇన్ద్రసులభుడవనియిన్నాల్లుఎరిగితేలనాడెమి
 మ్మునేనాశ్రయిస్తు । కర్తంబులెడవాచికరుణతోడు
 తనన్ను నరసిరక్షించుమీయాదిపురుష । తలపుచో
 జాలనమిత్తతండివనుచు । పుత్రవాత్సల్యనామిద
 పొందుమీర । నిలిపిరక్షించుమికనన్ను సీరజాక్ష ౯౨.
 హారామహాకృష్ణ హాయచ్యుతాయని కోరికొల్పెడ
 మిమ్ముకోర్కెలలర । ఈవేళ నావేళ నేవేళనైనను
 ప్రాపుదాపనియేనుబ్రస్తుతింతు ! నారాయణస్తర్ధణ
 నామదినెప్పుడు కట్టివేసుక యుంచుకరుణతోడ ।
 వామనశ్రీధర వసుధ పాలకనన్ను కాచిరక్షించు
 మీఘనతమీర । నాకునిష్ఠుడ పనినిన్ను నమ్ముకొంటి ।
 నీవుకాపాడకున్న నింకెవరుదిక్కు । నీకుప్రియుడ
 ను మ్రొక్కెదనీరజాక్ష॥ రా॥ ౯౩. రామకీర్తనలె
 పుడులాలిన్చివినువాడు వైకుంఠపురమున వదలకు
 న్డు । కృష్ణనామంబెప్పుడుకీర్తించివినువాడు మధ్యమ
 పురమందు నమరియుండు । మధుసూదనాయనిమ
 రువకదలచితెమర్తకర్తంబులుమూయవకొను । గోవి
 న్దనామంబుకోరి నాదము చేయదోషపాపంబులు
 తొలగిపోవు । అచ్యుతానందగోవిందహరిముకుం

ద । పదవినాకిమ్మునిన్ను నేహాయకుండు । పద్మచోచ
 న నాతండ్రిపరమపురుష॥ రా॥ ౯౪. నీభక్తులగువా
 రినిఖిలచోకంబులనిజముగాబోతువునీలవర్ణ । నీకీర్తి
 పొందుగానీకు సేవలు జేయుపరమపుణ్యుల కెల్లభ
 వ్యపదము । భువిచోననీకీర్తిగొనియాడికీర్తించుమను
 జులకొద వునీమందిరంబు । భక్తుడైకారీతిభజనచే
 యగనీవుఉప్పొంగిఇత్తువుబప్పుతోడ । నిట్టిసేవలుగొ
 నినీపునిహపరములు । నాదరంబున నాకిమ్ముయాది
 పురుష । గట్టిగానీవునన్ను జేపట్టవయ్య॥ రా॥ ౯౫.
 యొగమార్గంబున నెగనెదనంటినా యొగంబువ
 గలునాయొద్దలేవు । గగనమార్గంబున గదలెదనం
 టినాకవచ భూషణ మేదిక మలనయన । ఆత్మనూ
 ర్గంబున నెగరెదనంటినాయాత్మనమ్మిన బంధువర
 యలేడు । నభ్రమధ్యస్థుననరిగెదనంటినా య
 శ్వవాహనమునాకలవిగాదు । నీదుదయదల్చినా
 యందునిలిచియున్న । నఖిలచోకంబులెల్లనాకల్ప
 మిపుడు । కుతుకముననన్ను బోవుముకు వలయేశ
 చిరకాలమును నేనుస్థిరమనియుంటినా జన్మ
 కర్తంబులుజెప్పనేల । శ్రీకృష్ణనామంబు స్థిరమని

యుంటినా భయనివారణమౌను పరమపురుష ।
 హృషి కేశ మిమ్మునాహృదయంబులోనిల్ప కరుణ
 తో గాతువు కమలనయన । మురహరనీకు నేము
 కుళితహస్తుడై మొక్కి సేవించిన మోక్షపదవి ।
 నన్ను తింఁచెదనిన్ను కౌసల్యతనయ! చిత్తగింపువుము
 నాయన్న శ్రీనివాస । శరణుజొచ్చితి నీకును శరణు
 శరణు ॥ రా॥ ౩౨. కైవల్యపదమునుఘనమనియంటి
 నాకైవల్యపదవిమిముగన్న చోటు । బ్రహ్మలోకం
 చాదిపదమని యంటినాబ్రహ్మమలునునిన్నె ప్రస్తు
 తింతు! ఇంద్రలోక మెనాకునిష్ఠంబటంటినా అష్టది
 క్పతులుమింమాశ్రయింతు! పదవిపదవులుగావుప
 రమాత్మ నీపాదపదవియేపదవిక కంఠహరణ । ఇట్టిప
 దవులునాకేల ఇనకులేశ । కష్టపెట్టకయేవేళకరు
 ణజూడు । నిష్ఠతోనన్ను గావుమునీలవర్ణ ॥ రా॥ ౩౩.
 కమలనాభుడ నిన్ను కన్నులజూచితేనన్భవిన్చును
 ఫలముస్వామినాథ । జలజతోచననినుశరణనివేడి
 తెచేపట్టిరక్షించు శేషశయన । పరమాత్మపరమేశ
 పద్మతోచననిను కొనియాడ నేజాలగోరినాను! నా
 రాయణ ముకుందునరహరినిన్ను నేనెప్పుడు సేవిం

తునీలవర్ణ । ఇటకురావయ్య నాతండ్రిజనకులేశ ।
 తడవుజేయకనన్నే లుధర్మనిపుణ । నిల్వకనువేగరా
 వయ్యనీరజాక్ష ॥రా॥ ౯౯. ధర్మంబుదలచినదనకు
 నుజయమిచ్చు కర్మంబుదలచిన కాదుజయము ।
 శాంతంబుమంచిది, శాశ్వతపదమొందు శత్రుత్వ
 మునమహా చేటునొందు । కుటిలత్వమునను దు
 ష్కృతమొంది మనుజుడు కుటిలత్వమేచేటుకువ
 లయేశ । బంధులైనటువంటి బంధులగూడితె తన
 వెంటనొకరైనతల్లిరారు । ఇట్టివారలు నాకేలజనకు
 లేశ । నీమకృపనాడెగట్టిగా గలుగజేసి । పరమప
 దమిచ్చినన్ను చేపట్టవయ్య ॥రా॥ ౧౦౦. ఆవేళ
 యమునిచే నాయాసపడలేక నీవేళ నేమియు నెల
 వుతోడ । నాతల్లిదండ్రునినమ్మి సిపాదముల్పట్టిసేవిం
 చెదపద్మనాభ । శ్రీరామ శ్రీరామ శ్రీరామఅని
 మిమ్ముస్మరణచేసెదనయ్యచక్రపాణికోదండకోదం
 డకోదండరామునికొల్చి సేవించెదకోరాదీరపద్మనా
 భవముభవనపరమపురుష । నన్ను గాచిరక్షించున
 యముతోడ । కరుణతోననుజూడుమాకమలనయ
 న । రామతారకదశరథ రాజతనయ ॥రా॥ ౧౦౧

రామతారక శతకము. సంపూర్ణము.

ఓరస్తు.

శ్రీరామతారకశతము

ఓరామనామమే శృంగారవర్ణన సకలశా
స్త్రవివేకసాధనంబు । శ్రీరామనామమేశృంగార
చారిత్రసకలదానవిశేష సంగ్రహంబు । శ్రీరామ
నామమే శృంగారధ్యానంబుసకలతీర్థాచరణస
త్ఫలంబు । శ్రీరామనామమే శృంగారచింతన స
కలమంత్రరహస్యసంమతంబు । అనుచుబ్రహ్మాదిసు
రులెల్లననుదినంబు । భక్తితో రామమంత్రంబు పఠ
నజేసి । మ్రొక్కి సేవించిచెందిరి మోక్షపదవి ।
రామతారకదశరథ రాజతనయ॥ రా॥ ౧॥ జయ
రామనాయొక్క జిహ్వావైమీనామయక్షరబీజము
లమరవ్రాసి । వాణినాపలుకుల వసియింపగాజేసి
శత్రుయుచ్చాటనసలుపఱుని । యుక్తియు బుద్ధి
యు యూహదాసునకిచ్చిభక్తితోమీపాద భజన
యందు నాసక్తిబుట్టించి యమృతసారంబెల్లతారక
శతకంబుత్వరితముగను । పలుకుపలికించు వేషగ

పరమపురుష యింపుగాజదువువారికి నిహముపర
ము । చాతవైయిచ్చిరక్షించుధన్యచరిత॥ రా॥ ౨॥
నరులార సేయుడి నారాయణస్తరణ మొక్కి
సేవించితే మోక్షకారి । జనులార సేయుడి జయ
రామనామంబు కార్యార్థములకెల్లగల్పవల్లి । ప్రజ
లార సేయుడి పంకజాక్షునిపూజ సాయుజ్యపదవి
కి స్థానికారి । మానవముధులార మరువకదలచు
డి పరమాత్మశబ్దంబుపాపహారి । పెక్కుమార్గంబుల
ను చోక ప్రేమచేత । భక్తితోరామమంత్రంబు పఠ
నజేసి మొక్కి సేవించిచెందుడి మోక్ష పదవి॥ ౩. త
లచుడిజనులార తారకనామంబు గోవిందనామ
మే కొల్లగొనుడి । కృష్ణనామంబెప్పు గీర్తనజేయుడి
మాధవనామంబు మరువకండి । హరినామకీర్తనలం
దందు సేయుడివాసుదేవస్తరణమరువకండి । విష్ణు
సంకీర్తనవిడువక సేయుడి నరసింహనామంబు న
ఱ్ఱుకొనుడి । కలియుగంబున జనులారకష్టపడక ।
నామకీర్తనపరులౌట నయమునుమ్మి । పునఃజన్మంబు
మరిలేదుపృథివియందు॥ ౪. ఓపిఁపక నైరయొక్కసా
నైనను పెరచిపెరవకనైన శేడైనై న । హారామహా

కృష్ణహరిచ్యుతాయనిభయముతో నైననుభక్తి నైన
 వ్రేమతోపుత్రుల పేరుబెట్టయినను చిలుకను బెం
 చైనచెలిమినైన । భువిలోనకీర్తికి పురముగట్టయిన
 ను వనతటాకములుంచివాంఛనైన । నీదునామంబు
 బలుకుటనిఖిలను సము । గలుగెవర్దిల్లుపురుషుండు
 ఘనతమెరయ । జనక్తర్తంబులతనికిజెప్ప నేల॥౧౧॥ నీనా
 మమేక దానిఖిలశాస్త్రములెల్ల పరలోకప్రాప్తిసా
 ధనంబు । నీనామమేక దా నిఖిలజీవులకెల్ల నఖిలవై
 భవములకాలయంబు । నీనామమేక దానిమహా
 త్తులజేయజ్ఞానజీవులకెల్లనౌషధంబు । నీనామమేక
 దానిశ్చలభక్తుల కార్యసిద్ధికినాదికారణంబు । మి
 మిఁగేదించుదారిద్రదుఃఖమెల్ల । వాసికెక్కించునం
 సారవాఙ్మిగడువ । శాశ్వతంబైన ఐదవిచ్ఛ జగతి
 యందు॥౧౨॥ హరినామసీవునా యంతరంగమునందు
 సాక్షివైయుండుట సత్యమైతె । పావనంబాయెను
 పాంచబౌతిక మెల్ల కాయంబుజలములగడగనేల ।
 మమకారముడిగితేఘానునుకర్తంబువేఢించువేల్పు
 ల వెరవనేల । విత్తుక్షీణంబైరవిడునుకర్తంబు మో
 హంబులుడిగితేమోక్షమదియె । స్వయీరీఠినిజ

ముగానిలిచెనేని మనసుదృఢమైతెచాలదామాయ
 గెల్వ. భ్రాంతులుడిగితెబ్రహ్మాంబుబట్టబయలు॥ ౭.
 ॥ కామితార్థమునిచ్చు కామధేనువుగల్గ వెలబెట్టిగో
 వుల వెతుక నేల. మరణంబులేకుండమంచుగలిగుం
 డగా సభయులై యమునికి జడియనేల. కల్యాణ
 మొనగెడి కల్పవృక్షముగల్గ వసపుష్ప ఫలముల
 వాంఛయేల. అమరులకబ్బని యమృతంబు సేసిం
 చమధురసంబులమీదమమతలేల. తారతమ్యం
 బులీరీతి తధ్యమనుచు. భజన జేతురుమిమ్ముల బ్ర
 హ్మవిదులు. స్తుతులు జేయుదురెప్పుడునురలుగూ
 డి॥ భూపతియైపుట్టిపృథివియేలగవచ్చుశత్రుసంహా
 రంబు సేయవచ్చు. చౌషష్టివిద్యలుచదివిచెప్పగ
 వచ్చు బహుమంత్రసిద్ధులుబడయవచ్చు. కోటికి
 పడగెత్తి కొల్లబెట్టగవచ్చు సకలమంత్రంబులుచ
 దువవచ్చు. గంగాది నదులకుగ్రక్కున బోవచ్చు
 నుత్తమాశ్రమములకరుగవచ్చు. మగుడజన్తంబు
 రాకుండమాయగెలుచు. విద్యసాధించిశత్రులవి
 రిచికట్టి. అరసిబ్రహ్మాంబుగను గొనుటొండెగా
 క॥ రా॥ ౯.

సతమనిదేహంబుసంతసిల్లగ నేల నిలుచునా
యిదివట్టిసిరుబుగ్గ । కాయంబునిలువదుకడుబ్రహ్మ
కైనను ప్రాణంబునిలుచునాభ్రాంతిగాక । విభవం
బుజూడకు ప్రిన్దయంబందకుసంపదలెప్పుడు సతము
గాదు । పరులనావారనిపాటింప జెల్లదువెల్లంగత
న వారువెంటరారు । అనుచుతలపోసిబుధులెల్లయా
సలుడిగి । మోహజాలంబులోబడ్డిమోసపోక । ని
న్ను సేవింపుచుందురుసీరజాక్షుగం. ఆవేశయమునిచే
నాపద బడలేక జడిసియిప్పుడమిమ్ముదలచికొంటి ।
అపరాధి నపరాధి నపరాధిననిమొక్కియాశ్ర
యించితిమిమ్ము నప్రమేయ । శరణన్న మాత్రాన
శంకలన్నియుమాని భయనివారక యనిభజన
చేతు । యింతసులభుడవనియెరిగితేనిన్నాళ్లు యే
మరియుందునాయెరుగనైతితెలిసెమీకృప నాకెల్ల
తేటపడెను । మర్తమెరిగితిమీకీర్తిమహిమవింటి । గ
ట్టుచాటితివీ వెనాగతియటంటి॥రా॥౧౧వరముదప్ప
గధర్మవ్రతనవర్తించివేదోక్తమర్తములెవడిచూచి ।
శిష్టశీలురయొక్క శుశ్రూషణముచేసిసర్వత్రధ్యా
నంబు సంగ్రహించి । నార్ద్రదుయాగగురు స్వాముల